

KRAJEVNE MEZDE—NEVARNOST ZA KREDIT DEZELE

**ČE BO OBVELJAL PREDLOG SEN.
McCARRANA, BO MORALA
VLADA POTROŠITI 7 MILIJARD**

Uveljavljanje McCarranovega amandmента bi povzročilo neomejeno inflacijo. — Greenovo agitijsko potovanje ima lep uspeh. — V doglednem času bodo organizirani vsi delavci v avtni industriji. — Volivci zahtevajo odobrenje predsednikovega načrta.

WASHINGTON, D. C., 23. februarja. — Senator Robinson iz Arkansas, demokratski voditelj v senatu, je danes v dolgem govoru pozival svoje tovariše — senatorje k razsodnosti.

Zagovarjal je predlog predsednika Roosevelta, naj dobe delavci, zaposleni pri vladnih gradnjah po petdeset dolarjev na mesec, ne pa 'krajevnih mezd', kot jih skuša uveljaviti amandmента senatorja McCarrana.

Ako bo obveljal predsednikov načrt, bo zadostovalo za nabavo dela nezaposlenim štirideset milijonov dolarjev, soglasno z McCarranovim načrtom bi pa morala vlada izdati najmanj sedem tisoč milijonov dolarjev.

V tem slučaju bi bil kredit države tako prizadet, da bi bila neomejena inflacija edin izhod, — vsled česar bi bilo vse ameriško gospodarstvo resno ogroženo.

DETROIT, Mich., 23. februarja. — Wm. Green, predsednik Ameriške Delavske Federacije, je rekel danes, da je v avtni industriji dvajset tisoč dobrostojećih strokovno organiziranih delavcev.

— Zaenkrat še ne bo štrajka, — je izjavil. — Mi hočemo mir, zahtevamo pa, da ostanejo delavci neodvisni in da uveljavijo potom pogajanj svoje zahteve.

Green se je posvetoval tukaj z zastopniki strokovnih organizacij, ki so priklopljene Ameriški Delavski Federaciji. Green skuša združiti vse delavce, zaposlene v avtni industriji, v enotno organizacijo.

V avtni industriji je pravzaprav štirideset tisoč organiziranih delavcev. Vsled slabih razmer je bilo pa le 20,000 članom mogoče redno plačevati unijске prispevke.

Green je priznal, da ima Federacija največ težav z organiziranjem delavcev zaposlenih v avtni industriji ter v industriji jekla in gumija.

— Pred osemnajstimi meseci ni bilo v avtni industriji sploh nobenega zanimanja za organizacijo. To pa vsled tega ne, ker je v avtni industriji sezijsko delo. Sporazum glede delovnih pogojev bo kmalu dosežen. Delavcem ne bo treba razsodnemu delodajalcu vsiljevati svojih pogojev, ampak jih bo prostovoljno sprejel. Trditev, da se skušajo delavci polastiti vodstva v avtnih industrijah, je smešna. Zahtevajo edinole, da jim delodajalci posvečajo že vsaj toliko pozornosti kot jo posvečajo strojem.

WASHINGTON, D. C., 24. februarja. — Predsednikov načrt, naj se dovoli štiri tisoč milijonov dolarjev za dobavo dela nezaposlenim, je deležen splošne podpore.

Kmalu zatem, ko je senat odobril McCarranov amandment, ki resno ogroža program predsednika Roosevelta, so začeli iz vseh delov dežele prihajati v senat protesti.

Volivci pozivajo senatorje, naj črtajo amandment, ki določa, da bi dobivali delavci, zaposleni pri javnih gradnjah, krajevne plače.

Ako administracija ne bo prodrila s svojo predlogo, jo bo umaknila, naker bo vse pri starem ostalo.

Vlada bo določila približno dva tisoč milijonov

Hohenzollernci se ne bodo vrnili!-pravi Hitler

SPLETKARJENJE SOVJET. UNIJE

S pomočjo Male antante ogroža Rusija Nemčijo. — Z evropskimi političnimi zmedami se je Rusija okoristila.

London, Anglija, 24. feb. — Kakor pes, ki je odnesel pečenko, ko sta se kuharja prepirala, Rusija v evropski politični zmedji za sebe ni napravila slabo. Šele sedaj so opazovali mednarodnega položaja prišli do prepričanja, da je treba vpoštevati ruski vpliv v osrednji Evropi.

Po svetovni vojni je bila ostala Evropa ločena od Rusije s Poljsko, ki je postavljena kot zagovodja med Nemčijo in Rusijo. Dokler je bila Rusija še v sporu, z Romunsko zaradi Besarabije, ni mogla imeti neposrednega stika z evropskimi zapadnimi državami.

Hitlerjev nastop v Nemčiji pa je popolnoma premenil evropski položaj. Ker je Rosenberg, ki je zamislil Hitlerjevo zunanjo politiko, skušal stmolglaviti komunizem na vzhodu, se je Moskva z vso odločnostjo postavila proti Berlinu. Hitler je nato sklenil s Poljsko nenapadno pogodbo; to pa je še bolj razburilo Rusijo, vsled česar je Litvinov sklenil prijateljsko zvezo s Francijo in tako je prišla Rusija v stik z Malo antanto. Slednjič je Rusija tudi pristopila k Ligi narodov, katero je Nemčija zapustila.

Geslo ruske politike v Evropi je upirati se nemškemu militarizmu. In v tem soglašajo z Rusijo vse ostale evropske države.

Ko je Rusija stopila v Ligo narodov, je Litvinov zagotovil romunskemu zunanjemu ministru, da ne bo zahteval nikakih pravic za ruske manjšine v Besarabiji. To pa pomeni, da se je Rusija popolnoma odpovedala svoji zahtevi po tej deželi.

Ako pogledamo na zemljevid, vidimo zelo zanimiv položaj. Mala antanta — Čehoslovaška, Jugoslavija in Romunsko — se nahajajo v sredini Evrope. Romunsko in Jugoslavija pripadata tudi k balkanski zvezi z Rusijo. Ta zveza je tako močna, da more Moskva določati prosto pot iz Sredozemskega morja v Črno morje skozi Dardanele. Bolgarska je v prijateljskih odnosih z Jugoslavijo.

Iz vseh teh medsebojnih zvez je razvidno, da ima Rusija velik vpliv v osrednji Evropi. V svetovni vojni je skušala Rusija priti čez Karpate v podonavsko nižino, ker je vedela, da bi s tem odstranila avstrijski vpliv. Ta načrt se je tedaj izjalovil, zato pa skuša Rusija mirnim potom priti do svojega vpliva v osrednji Evropi, kar se ji je do sedaj v veliki meri že posrečilo.

dolarjev za relief, širokopotezni načrti za javne gradnje se pa ne bodo nikdar završili.

Vladni načrt je bil vrnjen odseku za opropriacijo. Razprava o njem se bo nadaljevala v sredo, ko se vrne predsednik Roosevelt iz Hyde Parka.

BOJ ZA POSEST PETORČKOV

Stariši zahtevajo otroke in denar. — Dionne je najel odvjetnika, ki bo zahteval, da se država odreče varuštvo nad otroci.

Windsor, Ont., Kanada, 24. februarja. — "Naš denar in naše hčere!"

To je bojni klic Oliva Dionne in njegove žene, ko sta pričela boj, v katerem hoče državi Ontario iztrgati iz rok varuštvo nad njunimi petimi hčerkami.

Dionne je najel odvjetnika Martina, da predloži sodišču svoje zahteve.

Martin bo v četrtek ministrskemu predsedniku države Ontario Mitchellu Hepburnu predložil zahtevo, da država opusti varuštvo nad petorčki, ker si s tem kuje politični kapital.

Martin bo zatrjeval, da provinca nima pravice do varuštva nad petorčki, ker so s tem kršene pravice starišev, da vzgajajo in določajo usodo svojih otrok.

Martin bo povdarjal, da so stariši v veliki potrebi in da so upravičeni do denarja, ki prihaja vsled agitacije francoskega časopisja, ki je razneslo slavo petorčkov po celem svetu. Poleg tega bo Martin tudi dokazal, da so bili stariši prisiljeni podpisati pogodbo z državo, da se odpovedo pravici do petorčkov, ker bi jim sicer vlada ne dala podpore.

Dionne se tudi pritožuje, da osobje bolnišnice z njim in njegovo ženo ni posebno prijazno, kadar obiščeta svoje otroke. Pred vsem pa ni zasluga države, da so prišli petorčki na svet.

FORD ZMAGOVALEC PRI NRA

Washington, D. C., 24. feb. Dolga in zanimiva borba NRA s Henry Fordom, ker Ford ni hotel sprejeti višnjavega orla, je sedaj končana in Ford je iz borbe izšel kot zmagalet.

Vladni departmanti, katerim je bilo doslej prepovedano od Forda kupovati avtomobile, ker ni hotel podpisati NRA pravilnika, so naročili pri Fordu 435 avtomobilov. Vse zapreke proti Fordu so sedaj odstranjene, četudi pravilnika ni podpisal.

ski vpliv. Ta načrt se je tedaj izjalovil, zato pa skuša Rusija mirnim potom priti do svojega vpliva v osrednji Evropi, kar se ji je do sedaj v veliki meri že posrečilo.

AVSTRIJI JE ENAKOST ZAGOTOVLJENA

Avstrija bo udeležena pri vseh razpravah o njeni varnosti. — Večji pritisk na Nemčijo.

Pariz, Francija, 24. feb. — Tekom svojega obiska v Parizu sta avstrijski kanceler dr. Schuschnigg in zunanji minister baron Egon Berger-Waldenegg prejela zagotovilo popolne enakosti pri razpravah glede varnosti Avstrije, kakor določa Rimski pakt.

To dovoljenje Francije premagani državi je zelo velikega pomena in jasno kaže, kako naglo sledijo dogodki v evropskih političnih zadevah. In s tem, da bo angl. zunanji minister Sir John Simon obiskal Berlin, bo odstranjena ostra črta, ki je bila potegnjena med zmagaletci in premaganci v svetovni vojni.

Neodvisnost Avstrije je bila vedno zadeva drugih držav. Sama je bila pri tem le manj važna dežela ter je morala biti zadovoljna s pogodbami, ki so jih glede nje sklenile druge države. Sedaj pa, ko se bodo nadaljevala pogajanja za podonavski pakt, bo imela Avstrija enako veljavo s Čehoslovaško, Jugoslavijo in Romunsko.

Tega uspeha pa avstrijska državnika nista dosegla brez protiusluge. Obljubila sta, da se bo Avstrija pridružila Franciji, Angliji, Rusiji in Mali antanti, ki zahtevajo, da morajo Nemčija sprejeti londonske predloge. Iz uradnega poročila o uspehih dvodnevnih pogajanj med avstrijskimi in francoskimi državniki, je razvidno, da je značna zveza, vzhodna locarna pogodba, podonavski pakt in vrnitev Nemčije v Ligo narodov nedeljiva celota.

Pariz, Francija, 24. feb. — Kanceler dr. Kurt Schuschnigg je rekel, da se popolnoma strinja z rimskim sporazumom med Francijo in Italijo, da ostane Avstrija neodvisna država, vsled česar bo utrjen evropski mir.

London, Anglija, 24. feb. — Ko prideta v ponedeljek v London avstrijski kanceler dr. Schuschnigg in zunanji minister baron Berger-Waldenegg, se bodo pričela politična in finančna pogajanja z angleškimi državniki.

Avstrija upa pridobiti angleški kapital za avstrijske železnice, v zameno pa bo Avstrija v Angliji naročila mnogo železniškega materiala.

Poleg tega pa se bodo angleški in avstrijski državniki bavili tudi s habsburškim vprašanjem. Anglija smatra to za notranje vprašanje Avstrije in je mnenja, da sedaj še ni primereh čas, da bi se to vprašanje načelo.

VON PAPEN JE BIL NENADOMA POKLICAN V GLAVNO MESTO

MONAKOVO, Nemčija, 24. februarja. — Danes se je vršilo tukaj veliko praznovanje petnajste obletnice dne, ko je Adolf Hitler proklamiral svoj narodno socijalistični nauk. Ko je stopil Hitler na govorniški oder, so bile njegove prve besede: — Norcem, ki sanjajo o obnovitvi nemškega cesarstva in o povratku Hohenzollerncev na nemški prestol, povem, da tisto, kar je bilo, se nikdar več ne vrne. Hohenzollernci se ne bodo nikdar več povzpeli k moči.

Svoj govor je zaključil z besedami: — Mi vsi stremimo po miru, toda če bi nam bilo treba žrtvovati našo čast, nočemo miru. Mi smo pripravljeni na kakršnokoli sodelovanje, toda če nas svet noče razumeti, bomo ostali sami zase.

Berlin, Nemčija, 24. feb. — Nemški poslanik na Dunaju, col. Franz von Papen je prišel v Berlin, da pomaga predsedniku Hitlerju rešiti problem bodoče nemške politike proti Avstriji.

Po francosko-italijanskem sporazumu je zajamčena neodvisnost Avstrije. V ta sporazum je povabljen tudi Nemčija in vsled tega je Hitler v veliki zadregi, ker bi se moral odpovedati nazijskim ciljem, da se vse nemške dežele priklopijo k Nemčiji, in med njimi v prvi vrsti Avstrija.

Anglija je pristala na rimski pakt in obljubila, da se bo posvetovala z drugimi državami, kadar bi bila v nevarnosti neodvisnost Avstrije.

Francija in Anglija sta povabili Nemčijo, da pri tem dejansko pomaga.

Ako hoče Hitler delovati složno in z drugimi državami, se mora odpovedati svojim sanjam, da bi vodil in določal usodo svoje rojstne dežele, Avstrije. Tudi njegovi agitatorji ne bodo smeli s pomočjo monakovske radio postaje vznemirjati Avstrije.

Taka odpoved pa bi za Hitlerja pomenila veliko osebno žrtev in to tembolj, ako bi postal mladi nadvojvoda Oton njegov tovariš kot vladar Avstrije.

Ako Hitler ne bo stopil v krog držav, ki jamčijo neodvisnost Avstrije, tedaj mu bo postavljeno pred oči okostje nazijskega umora, avstrijskega kancelerja dr. Engelberta Dollfusa. Hitler je zadovoljen, da po dogodkih na Dunaju 25. julija 1934 zanj ni prišlo kaj hujskega, kot da so bila na avstrijsko mejo postavljene italijanske jugoslovanske in nemške čete.

Na drugi strani pa bi Hitler s tem, da podpisuje rimski pakt, podrl upanje milijonov avstrijskih nazijev. Ravno tako bi se moral odpovedati zahtevi Nemčije, da se ji vrnejo nemški del Češke, Pomorje, Eupen-Malmedy in drugi nemški deli v različnih državah.

Berlin, Nemčija, 24. feb. — Nemčija in Anglija gladita pot za medsebojna pogajanja gle-

de evropskega mirovnega načrta, katerega so sestavili angleški in francoski državniki v Londonu.

Predhodne konference so se že pričele med nemškim zunanjim ministrom baronom Konstantinom Neurathom in angleškim poslanikom Sir Eric Phippsom. Prava pogajanja pa se bodo pričela, ko pride v Berlin angleški zunanji minister Sir John Simon.

Iz zanesljivih virov prihaja naznailo, da je baron Neurath pripravljen razpravljati angleškim zunanjim ministrom o točkah angleško-francoskega predloga, na katere Nemčija v svoji noti Angliji ni odgovorila.

Ta pogajanja se bodo vršila v polnem sporazumu s Francijo. Simon bo povdarjal angleško-francosko stališče, da mora Nemčija načrt sprejeti ali pa zavreči v celoti.

SCHUSCHNIGG MOČNO ZASTRAZEN

London, Anglija, 24. feb. — Ko sta dospela sem avstrijski kanceler Schuschnigg in zunanji minister Waldenegg, ju je policija obdala s močnim kordonom. Socijalisti so napovedali velike demonstracije, ki se pa niso završile.

VIHARJI V FRANCIJI

Pariz, Francija, 24. feb. — Nad Francijo je divjal večeraj silen vihar, ki je povzročil za več milijonov dolarjev škodo. Kolikor se je moglo dosedaj dognati, je zahteval vihar tudi devet človeških žrtev.

PREDSEDNIK SI BO OGLEDAL RAZSTAVO

San Diego, Cal., 24. feb. — Ko se je vmlil danes G. A. Davison iz Washingtona, je rekel, da mu je predsednik Roosevelt obljubil, da se bo zagotovo udeležil pacifične mednarodne razstave, ki bo otvorjena dne 29. maja v tem mestu.

INFLUENZA V MADRIDU

Madrid, Španjka, 24. feb. — Prve tri tedne meseca februarja je umrlo v tem mestu 1188 oseb za špansko influenco. Lansko leto je bilo v tem času smrtnih slučajev več in sicer 1214.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and address of officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For one year in Advance to	For New York on one year	\$7.00
For one year in Advance to	For New York on one year	\$7.00
For one year in Advance to	For New York on one year	\$7.00
For one year in Advance to	For New York on one year	\$7.00
For one year in Advance to	For New York on one year	\$7.00

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishaše vsaki dan izvenem nedelji in praznikov.
Dopisi brez podpisov in osebosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli
posiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi sporočijo. Izdajatelj ne odgovarja za izgubo ali poškodbo
"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CItveta 2-3821

STRAHOTNE ŠTEVILKE

Ženevski pomožni urad za lajšanje bede, je objavil svoje letno poročilo za leto 1933.

Po tem poročilu je leta 1933 umrlo na svetu zaradi lakote 14 milijona tristo tisoč ljudi.

Približno milijon oseb je zaradi nevdržnosti položaja pospešilo svoj konec s samomorom.

V istem razdobju se je po zanesljivih poročilih uničilo 568 tisoč vagonov pšenice, 144 vagonov riža, 260 tisoč vreč kave in pet milijonov funtov sladkorja.

To se je zgodilo zaradi tega, da ne bodo cene za te proizvode še bolj padale.

Pomožni odbor dostavlja, da bi se dalo s temi živili rešiti vsaj en milijon petstotisoč ljudi, toda nihče ni genil z mezinem, da bi se to zgodilo.

VLADA IN KRAJEVNE MEZDE

Zvest svoji obljubi, je predsednik Roosevelt sestavil načrt za odpravo nezaposlenosti. Načrt je širokopotezen in izdelan do vseh podrobnosti.

Po temeljitih posvetovanjih s strokovnjaki in gospodarstveniki, je prišel predsednik do zaključka, da bi zadostovale štiri milijarde dolarjev za dobavo dela 3,500,000 nezaposlenim. Zaposlili bi jih pri javnih gradnjah ter jim plačevali po petdeset dolarjev na mesec.

Za izvedbo svojega programa zahteva predsednik 4880 milijonov dolarjev. Od te vsote bi šlo 880 milijonov za direktno podporo tistim, ki bi jih ne bilo mogoče iz tega ali onega vzroka uspešno zaposliti.

Kakor hitro je bila predložena predloga zveznemu senatu, so se pojavila resna nesoglasja, ki jasno dokazujejo, da manjka demokratski večini v senatu smotrenega vodstva.

Senator McCarran je predlagal, naj dobivajo od vlade najeti delavci take mezde kot so običajne v krajih, kjer so zaposleni. In McCarranov amandment je bil z enim glasom večine sprejet.

Zelo dvomljivo je, da bi bil ta amandment vzakonen, kajti če ga pri ponovnem glasovanju ne bo senat ovrgel, bo prav gotovo ovržen v poslanski zbornici.

Navzlic temu je pa hlaš vsled te točke ves predsednikov program resno ogrožen.

Roosevelt je zato proti krajevnim mezdami, ker se boji, da bi zamikale delavce v privatnih industrijah in bi začeli iskati pri vladnih gradnjah zaslužka.

Ako bi dobivali od vlade najeti delavci le po petdeset dolarjev na mesec, bi nobenemu delavcu, ki je že zaposlen v privatni industriji in je nekoliko več plačan, ne prišlo na misel, da bi šilil k vladnim gradnjam.

Predsednik hoče preprečiti, da bi relief oziroma miloščina ne postala trajna ameriška ustanova.

Petdeset dolarjev na mesec je nekoliko manj kot znaša povprečna plača v privatnih industrijah, in nekoliko več, kot so dobivali nezaposleni v obliki reliefa.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je pošten v vseh stvarih. Vselej naložite skrbno Vam samemu dati najboljše pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se svažno obrnite na nas za vse pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi potovanje na povratno dovoljenje, potne liste, vize in splek vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, kar grožnja se dobi in Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in montažiramo Vam, da boste poeni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

ZA DAVKOPLAČEVALCE

Približuje se zadnji rok za prijavljanje oziroma plačanje dohodninskega davka (Income Tax). Davčni zakon od leta 1934 je uvedel razne spremembe glede dohodninskega davka, in je umestno, da vsi oni, ki morajo prijaviti svoj dohodek, znajo o njih. Ti so vsi samci (poročeni ljudje, ki ne živijo skupaj z ženo, se smatrajo za samce), ki so tekom leta 1934 imeli surov dohodek (gross income) od \$500 ali več ali pa čist (net) dohodek od \$1000 ali več, nadalje zakon, ki živeči skupaj, ki so tekom leta 1934 imeli surov dohodek od \$5000 ali več ali pa skupen čist dohodek od \$2500 ali več.

Oni, katerih dohodek izvira od mezd ali plače, morajo prijaviti svoj dohodek na tiskovini Form 1040A, dočim oni, ki se pečajo s trgovino ali poljedelstvom, morajo rabiti daljšo tiskovino Form 1040. Po novem zakonu treba priložiti prijavi dodatno tiskovino Form 1094, kratko izjavo o dohodku, odbitkih in plačljivem davku, kajti drugače treba plačati dodatnih \$5 povrh davka. Form 1094 je kratka tiskovina na rožnatem papirju.

Osební odbitki (personal exemptions). Novi zakon ni spremenil znesek osebnih odbitkov. Samski oziroma pojedinci smejo odbiti \$1000 od svojega čistega dohodka, dočim poročene osebe, živeče skupaj odbijajo \$2500. Vdovci, vdove, razporečenci in možje, katerih žene ne živijo z njimi, se smatrajo kot samci, kar se tiče dohodninskega davka, in zato smejo odbiti le \$1000 za sebe. Na drugi strani pa samski, ki v lastnem domu vzdržujejo postarno mater, dete ali drugo odvisno osebo, se smatra kot družinski poglavar (head of a family) in sme odbiti \$2500.

Ako mož in žena, ki živita skupaj, oba zaslužita, smeta vložiti eno samo prijavo ali pa dve prijavi, ali smeta odbiti le enkrat \$2500. Poleg osebnih odbitkov sme davkoplačevalci odbiti po \$400 za vsako odvisno osebo: otroke, pod 18. letom, postarne starše ali druge osebe, ki so odvisne od njegovega vzdrževanja. Ne sme se pa odbiti \$400 za ženo.

Torej, človek, ki ima ženo in tri mladoletne otroke pri sebi, sme odbiti \$2500 in nadalje \$1200, t. j. po \$400 za vsakega otroka. On je podvržen davku samo, ako zasluži več kot \$3700. Ali, ako je zaslužil vsaj

\$2500, mora prijaviti svoj dohodek, tudi če nima plačati nikakega davka.

Samec ali samka, ki živi s postarno materjo, sme odbiti \$2500 kot "družinski poglavar" in še \$400 za mater, ki jo vzdržuje. Ali, ako mati ne živi skupaj z njim pa jo podpira, on sme odbiti za se le \$1000 in \$400 za mater.

Davčni zakon od leta 1934 je zopet uvedel odbitek za zasluženi dohodek (earned income credit), dodaten odbitek od 10% na prijavljenem zaslužku, ki ga davkoplačevalci sme odbiti, ko zračuna, koliko mora plačati davka. Novi zakon določa le en normalni davčni odstotek (tax rate), namreč 4 odst. od čistega zaslužka po odbitku vseh dovoljenih kreditov. Oni, ki imajo večje dohodke, morajo plačati čez normalni odstotek dodaten davek (surtax), ki sega od 5% za dohodek od \$6000 do 59% za dohodek čez en milijon dolarjev.

Za človeka, katerega dohodek izvira iz meзде ali plače, je prav lahko izračunati čist dohodek. Ta je navadno isti kot ves zaslužek, le da sme odbiti druge davke, ki jih mora plačati in darove, ki jih je dal za dobrodelne ali kulturne svrhe. Recimo, da tak človek je zaslužil \$2000, je samec in nima nikakake odvisne osebe. Naj takoj odbije 10% (earned income). Od \$1800 odbije \$1000 za se. Preostane \$800, od katerih mora plačati 4% kot dohodninski davek, namreč \$32.

Prijaviti treba dohodek najkasneje do 15. marca 1935. Tiskovino za prijave (income tax return) treba podpisati pred notarjem in vpsolati davčnemu uradu (Collector of Internal Revenue) dotičnega okraja. Ob enem treba plačati vsaj četrtino dolžnega davka.

Ne pozabite dodati novo tiskovino Form 1094, kajti drugače je treba plačati dodatnih \$5.00.

FLIS.

Za Velikonoč

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.75 Din. 100	Za \$ 9.35 Lir 100
\$ 5.35 Din. 200	\$18.25 Lir 200
\$ 7.50 Din. 300	\$24.60 Lir 300
\$12. Din. 500	\$38.20 Lir 500
\$23.85 Din. 1000	\$76. Lir 1000
\$47.50 Din. 2000	\$152. Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5. morate poslati	\$ 5.75
\$10.	\$10.25
\$15.	\$15.
\$20.	\$21.
\$25.	\$31.25
\$30.	\$35.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristajbine \$1. SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

Metlika, Slovenija.

Dolgo se že pripravljam, da vam pošljam kakšno vest iz stare domovine, ki bi zanimala naše ljudi onkraj luže, pa šele sedaj, ko me prvi mraz sili k topli peči, utegnem popisati svoje vtise in tukajšnje razmere. Do sedaj smo hodili na lov, če ni bilo divjega, smo si pa v štali pomagali z domačimi zajci.

V prijazni deželi Beli krajini, malo iz mesta, sem si uredil svoj dom, v miru, daleč od velenega hrupa. Včasih seve naju nanese pot tudi v mesto, da pokramljamo s prijatelji in znanci. Čeprav je Metlika že nad 500 let staro mesto, je še vedno majhno, vendar jako prijazno, ljudje pa mehke, belokranjske duše.

Odkar pa je dobila Metlika novi občinski odbor z agilnim županom g. Ivanom Malešičem na čelu, se vsepovsod opaža napredek mesta. Pred par leti smo dobili dobro električno razsvetljavo, sedaj pa se dela v mestu vodovod in upamo, da bo do jeseni že gotov. Ceste in poti, ki so bile že poldrugo desetletje zanemarjene, so sedaj temeljito popravljene. Ker mesto nima industrije, si skuša pomagati s tujskim prometom. Ustanovilo se je agilno "Tujsko prometno društvo". Ob naši prijazni topli Kolpi se je uredilo prijetno kopališče in tako privablja leto za letom več letovisčarjev. Tudi kino imamo — ravno včeraj smo gledali "Quo Vadis", pred nekaj dnevi pa "Trader Horn". Sicer smo počasnejši kot v Ameriki — ali vendar pride vse na vrsto, tako da dolgočasi se nobeden. Veselice so posebno sedaj na dnevnem redu.

Društvo ustanavlja v mestu tudi muzej in zbira belokranjske znamenitosti in umetnine, da jih tako reši poznim rodovom.

Tudi naše Sokolsko društvo je zelo marljivo in misli že leto postaviti svoj dom. Po prizadevanju uglednih belokranjskih rojakov je Metlika pred leti dobila srez. Seveda se bo moral ta srez v kratkem povečati, da bo obsegal vse one kraje, ki gravirajo pod Metliko, tako v prvi vrsti sosednje občine Vivodino, Ribnik in Ozalji, ki so sedaj zelo oddaljene od sedanjih upravnih mest.

Kakor po vsem svetu, je tudi nas zadela gospodarska depresija, vendar, ker je Jugoslavinja agrarna država, se menda kriza vsepovsod huje občuti, kot pri nas. Da bi se le nekoliko popravilo kričeče razmerje med industrijskimi proizvodi in kmetijskimi produkti, pa bi se še živelo. Vendar se v zadnjem času v tem oziru že opaža znatno izboljšanje.

Življenje je pri nas zelo poceni, kot nalašče za ljudi, ki hočejo v miru preživeti svoje dni. Priporočil bi zato naš kraj vsem onim našim ljudem, ki bi se radi vrnili v domovino na odhiti ali si pa za stalno ustvarili dom.

Seveda, poznamo tudi pri nas zamrznjene vloge, vendar večji zavodi v zadnjem času že v polni merni izplačujejo tudi stare naložbe.

V zadnjih letih se je vrnilo precej izseljencev v domače kraje, a strah pred eventualno vojno nevarnostjo radi marsikakega zločina, je nekatere pogljal zopet nazaj. Res, da je vest o strahotnem atentatu grozno zadela jugoslovanski narod, toda krepka jugoslovanska nrav je z nadčloveškim samozatajevanjem prenesla strašen udarec. Silni in nepopisljivi so bili prizori neizrekljive tuge, ko se je narod poslavljal od posmrtnih ostan-

kov kralja. Ob njegovi krsti je ugasnilo zadnje nesoglasje med posameznimi političnimi in plemenskimi nasprotniki, z njegovo smrtjo se je dokončno zapečatilo duhovno edinstvo vsega jugoslovanskega naroda.

Sicer pa so bili itak maloštevilni jugoslovanski emigranti in da niso teh z bogatimi sredstvi podpirale sosednje po reviziji hrepeneče države, bi svet vobče ne poznal te pešice malokontentov, skrahiranih politikov.

Svoj čas so razni inozemski listi, tudi ameriški, priobčevali razne alarmantne in senzacijske vesti o neredih v Jugoslaviji. Te vesti so bile, če že ne prosto izmišljene, pa vsaj zelo pretirane, pač od gotovih ljudi z namenom škodovati ugledu Jugoslavije v inozemstvu.

Razmere so tu v državi popolnoma urejene, vsepovsod vlada najlepši red in mir. Jugoslavija pridobiva v okviru male antante čimdalje večji pomen in ugled in tako je vsaka napetost za dogleden čas, popolnoma izključena.

Pa še malo o vremenu — katero je kaj čudno letos — cela jesen je bila spomlad. Z veseljem smo gledali sadno drevje v cvetju. Nikoli pa ne bi verjeli, da bi sadje v drugič dozorelo — kakor se je zgodilo na mojem vrtu, bila so drobna, a zrela jabolka. Dokaz tudi, da ni bilo zime — da mi nad vratni visi še grozdje lanske jeseni. Do 7. januarja nisimo imeli nič snega, danes pa, 1. februarja se naša živina pase na travniku.

Pa naj bo dovolj. Ob priliki se pa zopet oglašim s kakim poročilom.

Pozdrav vam vsem!

Victor Volk.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

V Women's bolnici v Clevelandu, O. je preminul dobro znani rojak Frank Boldin. Pokojni je bil doma iz vasi Prve Dulje, fara Krka, pri Ložah na Dolenjskem. Star je bil 56 let. V Ameriko je prišel leta 1902.

V Terre Haute, Ind. je umrl Frank Žagar, star 54 let in doma iz Nove Sušice pri St. Petru na Krasu. Podlegel je vodenici. V Ameriki je bil čez 25 let.

Neki Isaak Hill je v Milwaukee, Wis., vložil tožbo proti rojaku Joseph Vičiču za 25 tisoč dolarjev odškodnine, ker je bil baže v Vičičevih gostilniških prostorih v prepiru rakor ranjen, da mu je bila zlomljena desna roka in dobil tudi druge notranje poškodbe. Vičič zanika vsako krivdo.

V St. Joseph Valley, Wash., je umrla Alojzija Stare, rojena Rotar, doma iz vasi Gorice na Gorenjskem. V Ameriki je bila 30 let. Njen mož se je pred leti po nesreči ustrelil, ko je čistil lovsko puško.

Prodaja se v Belokrajini

Lepo malo posestvo; 4 sobe, kuhinja, kopalna soba; 2 kleti, štale — elektrika, voda v hiši. Poleg hiše, vinograd, 3 sadni vrtovi, polja, gozd. Kočke — zajčjereja — čebelarstvo. Vse orodje — pohištvo z radio. 10 minut hoda do mesta, 20 do kolodvera. Stano \$6000, prodaja se za \$3,500. Naložba pri Gl. N. Čas za nakup do 1. julija. (6x, 1 n. t.)

Peter Zgaga

POGLAVJE O SLEPIH.

Na svetu so vsakovrstni slepci.

Resnični slepci, ki res ne vidijo božjega solnea.

Taki slepci, ki ga nočejo videti, in slednjič taki, ki pravijo, da ga ne vidijo, toda v resnici ga vidijo tako dobro kakor jaz ali ti.

Prvi so pomilovanja vredni reveži, "slepci" druge in tretje vrste so pa sleparji.

"Slepci" druge vrste sleparijo sebe, "slepci" tretje vrste pa sleparijo svoje soljudi.

Nedavno sem čital dve kratki resnični zgodbi:

— Na prometnem vogalu sedi v vozičku možak v ponošeni obleki. Črne naočnike ima, na prsih pa napis: "Slep".

Mož potegne iz žepa staromodno uro... pogleda nanjo... jo pritisne k ušesu... posluša... odkima... pogleda v smeri proti bližnjemu zvniku... naravna uro in jo vtakne v žep.

*

— Par blokov dalje stoji čvrst možak. Tudi on ima na prsih napis: "Slep".

V rokah drži klobuk, v katerega mu mečejo mimoidoči milodare.

Nekdo mu vrže nikel, ki pa ne pade v klobuk, pač pa na tla.

"Slepec" se skloni in ga pobere.

— Sem mislil, da ste slepi — se čudi dobrotnik.

— Ne, jaz nisem slep — pojasnjuje "slepec", — toda moj prijatelj, ki običajno stoji na vogalu, je slep. Da mu nihče prostora ne vzame, ga jaz zastopam.

— Kje pa je slepec? Ali je bolan?

— Ne, danes je četrtek in ljudje nimajo denarja. Se mu ne izplača stati tukaj in zato je šel v kinematograf.

*

Oglejmo si še tretji prizor.

V Ženevi, v Parizu, Londonu ali kjerkoli se posvetujejo diplomati o perečih vprašanjih: o razorožitvi, zračnih brodovjih, o Mandžuriji, Abesiniji, o enakosti v orožju, zatiranju trgovine z opijem itd.

Gospodje diplomati in državniiki uvidevajo, da trpi ves svet na posledicah svetovne vojne.

Gospodje diplomatje uvidevajo, da mirovne pogodbe niso odpravile katastrofalnih posledic svetovne vojne, ker je mirovne pogodbe diktirala vojna, namesto da bi jih narekoval zdrav razum.

Spoznavajo, da je mogoče krivico poravnati edino s pravico, in da ne bo na svetu miru, dokler ne bo postalo bratstvo najvišja postava.

Uvidevajo, da je mogoče ekonomsko stisko posameznika olajšati in odpraviti edino s sodelovanjem vseh.

Vidijo, vse vidijo — vidijo jasno in razločno...

Nikjer ni tablice z napisom, da so slepi.

Navzlic temu so pa slepi, popolnoma slepi, in so navzlic zdravim ušesom gluhi, popolnoma gluhi, kajti če bi ne bili, bi ne pehali narodov v nove vojne.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MAKSIM GORKI:

IZTRGANO SRCE

V starih, davnih časih je živel na zemlji silen narod. — Neprehodni gozdovi so s treh strani obkroževali selišča tega naroda, na četrti strani je pa ležala stepa. Bili so to veseli, močni in pogumni ljudje... a glej, prišli so nadnje težki časi: tuja plemena so se pripodila nadnje in jih pregnala globoko v gozdove. Tam so bila močvirja in tema, zakaj gozd je bil prastar, in njegovo vejeve se je tako tesno objemalo, da nisi videl neba skozi nje, in solnčni žarki so si komaj mogli prebiti pot skozi goste liste. Kadar je pa solnčna luč posijala na močvirsko blato, takrat se je vzdignil smrad in od smrada so ginili ljudje drug za drugim. Tedaj so začele plakati žene in otroci tega plemena, očetje so se pa zamislili in žalost jih je obsela. Treba bi bilo zapustiti to lesove, a ven je vodilo le dvoje poti: ena — nazaj, — tam so bili silni in zli sovragi, druga — naprej — tam so stali drevesni velikani, tesno oklepajoč drug drugega z mogočnimi vejami in s svojimi grčavi koreninami, privezanimi globoko v mehka blatna tla. Ti kamniti velikani so stali molče in negibno, ves dan v sivem somraku. Še tesneje so se zgrnili okrog teh ljudi proti večeru, ko so zaplapolali ognji. In zmeraj, podnevi in ponoči, je visel nad temi ljudmi obroč strašne teme, ki se je zdelo, da jih bo vsak hip prišel daviti. A oni so bili vajeni solnce in svobodne stepe. Še strašneje je bilo, kadar je bobnel vihar skozi vrhove dreves in je gozd zamoklo godel, kot da bi pel tem ljudem pogrebno pesem.

Vendar so bili to silni ljudje in lahko bi se vzdignili na boj na življenje in smrt s temi, ki so jim nekoč podlegli. A oni niso smeli umreti v boju, kajti njih so čakale svete naloge in če bi umrli sami, bi propadle z njimi tudi njihove naloge. In zato so želeli tam in mislili, mislili vse dolge noči, ob zamolkem šumenju lesovja, ob strupenem smrdu močvirja. Sedeli so, a sence ognjev so skakale okrog njih v zlovesnem plesu, in vsem se je zdelo, da to ne plešejo sence, ampak da rajajo zli gozdni in močvirski duhovi. Može so sedeli in mislili. Nič, — ne izpije telesa in duše človeka tako, kot ga izpijejo žalostne misli. In oslabei so ljudje od misli... Strah se je rodil med njimi, jim okoval krepke roke, grozo so rodile žene s svojim plašcem nad otroki umrlih od smrdu in nad usodo živih, ki so se tresli v okovih strahu — in strahopetne besede so se zasilale v gozdu, spočetka boječe in tiho, potem pa vedno glasneje in glasneje... Že so se hoteli podreti k sovragnu in mu prinesiti v dar svojo svobodo in smrtnem strahu se že nihče ni več bal živeti v suženjstvu... Takrat je pa vstal Danko in jih rešil — vse čisto sam. Danko — to je bil eden izmed teh ljudi, mlad lepote. Lepi — so zmeraj pogumni. In glej, vstal je in nagovoril svoje tovariše:

„Še kamna ne spraviš s pota z mislijo. Kdor ničesar ne dela, iz tega ne bo kaj prida. Čemu zapravljamo sile za žalostne misli? Vstanite, pojdi-

mo v gozd in ga pohodimo; saj konec mora imeti — vsaka stvar na svetu ima svoj konec! Pojdemo! No! hej!...“

Pogledali so ga in videli, da je močnejši od vseh, kajti živ ogenj in moč sta mu gorela iz oči.

„Vodi nas!“ so mu dejali.

In povedel jih je... Povedel jih je Danko. Verno so mu vsi sledili — zakaj zaupali so vanj. A pot je bila težavna! Tema je bila, in pri vsakem koraku je blato požrešno odpiralo svoje gnilo žrelo, govtajoč ljudi, in drevje je zapiralo pot z mogočno steno. Prepletale so se njegove veje kot kače, na vse strani so se razpredle korenine, in vsak korak jih je stal mnogo potu in krvi... Dolgo so hodili... Zmeraj gostejši je bil gozd, zmeraj manj je bilo moči! In glej, začeli so se jeziti na Dankota, češ, da jih je v svoji mladosti in neizkušenosti zavedel sam Bog ve kam. On je pa šel pred njimi in je bil boder in vesel.

Nekoč je pridivljalo neurje nad gozd in drevje je zasepetalo zamolklo in grozno. In stemnilo se je tedaj v gozdu, kot da bi se zgrnile nad njim vse moči, kolikor jih je bilo na zemlji od časov, ko se je rodila. Hodili so ljudje, majčkoni pod velikani, ob gromu in blisku so hodili in zibaje so škripali drevesni velikani in godli srčite pesmi. A bliski vžigajoč se nad vrhovi, so za hipec razsvetljevali gozd s svojim, hladnim ognjem in izginjali prav tako hitro, kot so se prikazali, strašče ljudi. In zdelo se je, kot da drevje, razsvet-

ljeno v hladnem ognju bliskov izteza za ljudmi žive, skrivenčene, dolge roke, spletaje jih v gosto mrežo, in da skuša ustaviti ljudi. In iz teme je gledalo nekaj groznega, temnega in hladnega. Strašna pot je bila, in ljudje, ki jih je utrudila težka hoja, so klonili z duhom. A sram jih je bilo priznati svojo nemoč, in glej, v zlobi in gnevu so se vrgli na Dankota, na človeka, ki jih je vodil. In začeli so mu pretiti, češ, da jih je zapeljal.

Ustavili so se ob bobnenju dreves, sredi trepetajoče teme so se ustavili, trudni in zli, in ga začeli soditi.

„Ti,“ so rekli, „si hudoben in škodljiv človek! Ti si nas zavedel in zato boš umrl!“

„Vi ste mi rekli: vodi nas! — in jaz sem vas povedel!“ je zakričal Danko in se postavil zoper vse. „V meni je bilo moči, da bi vas vodil, in zato sem vas tudi povedel. A vi? Kaj ste storili vi sebi v pomoč! Vi ste samo hodili in še možato- sti si niste znali ohraniti za malo daljšo pot! Vi ste samo šli, kot gre čreda ovac!“

Te besede pa so jih še bolj razjarile.

„Umri! Umri!“ so kričali.

A gozd je venomer godel in godel, oponašajoč njihove krike, in bliski so cepili temo. — Danko je gledal na tiste, ki je zanje zastavil svoje moči, in videl je, da so kot zveri. Mnogo ljudi je stalo okrog njega, a na njihovih obrazih ni bilo plemenitosti in ni mu bilo upati milosti. Tedaj je tudi v njegovem sreču vzkipele sovraštvo, pa se je kmalu poglelo,

zakaj zasmilili so se mu ljudje. Ljubili jih je in vedel je, da bi brez njega najbrž poginili. In njegovo srce je zagorelo v svetlem ognju želje, da bi jih rešil in privedel do kupa poti in iz njegovih oči so zažareli žarki mogočnega ognja. Ko so pa oni to videli, so mislili, da je podivjal in da so se mu oči zato tako zasvetile. Usločili so se in najezili kot volkovi, kajti mislili so, da se bo boril z njimi, in tesneje so ga obkrožili, da bi ga lažje zgrabili in ubili. On je pa že spoznal njihove misli in še svetleje je zagorelo njegovo srce, zakaj njihova misel je rodila v njem žalost.

„Kaj naj bi storil za vas?“ je zaklical Danko.

In nenadoma si je razparal prsi z rokami, si iztrgal svoje srce in ga vzdignil visoko nad glavo.

In zabliščalo se je tako svetlo kot solnce, še svetleje od solnce, in gozd je obmolknil, ves svetel v ognju velike ljubezni do bližnjega, in tema se je uklanjala njegovi svetlobi in tam, globoko v gozdu, trepetaje utonila v gnilem žrelu močvirja. Ljudje pa so strme obstali kot okameneli.

„Pojdimo!“ je zaklical Danko in se pognal naprej. Visoko je vzdignil srce in z njim razsvetleval pot.

In pohiten so za njim, lahko in veselo. Gozd je znova zašumel in začuden pozibaval vrhove, a njegovo šumenje je zadušila topot bežečih ljudi. Vsi se hodili bistro in pogumno in čudežni sijaj gorečega srca jih je vabil za seboj. Tudi sedaj so umirali, a umirali so brez tožbe in solz. A Danko je hodil pred njimi in njegovo srce se je bliščalo, bliščalo...

In glej! Nenadoma se je gozd pred njimi razmaknil, razmaknil in ostal zadaj, mogočen in nem, a Danko in vsi ti ljudje so za hip oslepeli od morja solnčne svetlobe in čistega zraka, umitega v dežju. Tam zadaj za njimi nad gozdom, je besnela nevihta, tu je pa sija-

MRS. CARRIE CHAPMAN CATT

(desna na sliki) je začasna pred sednica ženske protivojne zveze. Slika je bila posneta, ko je izročila Mrs. Catt senatorju Robinsonu prošnjo, naj se Amerika pridruži svetovnemu razsodišču.

le solnce, dišala je stepla, bliščale so se kaplje na travi in v zlatem pasu se je vila reka. Večnilo se je in v žarkih zabajajočega solnce se je zazdelo reka rdeča kot kri, ki je tekla v gorečem curku iz Dankovih prsi.

Pogledal je na širno stepto pred seboj, pogledal je ponosni junak Danko radostno na svobodno zemljo in se ponosno zasmejal. Nato je pa padel in — umrl.

A ljudje, radostni in polni nad, niso opazili njegove smrti in niso videli, da se še zmeraj blešči njegovo srce zraven trupla. Samo nek previden človek je to opazil in v strahu, da se ne bi kaj zgodilo, je stopil na smelo srce in ga pohodil. A glej, srce se je razsulo v iskre in ugasnilo...

Odtod so iskre, sinje iskricice v stapi, ki se užigajo pred nevihto.

TOBAK IN NJEGOV ČAR

Slovenska narodna pesem poje, da sta lisica in lisjak tobak pila, ne pa kadila, in tako so umeli in označevali to strast tudi razni srednjeveški zakonodajalci in poboljševalci sveta. Sicer pa spravimo najbolj podkovane strokovnjake in izobražence v zadrego, če jih vprašamo, kdo je prav za prav iznašel kajenje. Negotovo se bodo sklicevali na Kolumba, Ameriko, stare Maje — pa na Arabce in Turke in še na Grčijo in Macedonijo. Točnega odgovora ne dobimo, da si ne manjka obsežnih kulturnozgodovinskih del o tobaku in kajenju (najnovejše in najboljše je pač conte Cortijeva „Suha pijanost“). Vse kadi in puha, a za zgodovino tega vrazlega zelišča se malokdo zmeni.

Prvotna domovina tobaka so Antille in Srednje Amerika, kjer je v divjini izvrstno uspeval in so ga v sivi davniini zažigali bogovem na čast. Polagoma so po vsej priliki duhovniki opazili blagodejnostne učinke tobakovega dima in ga začeli uporabljati tudi za osebnih užitek. Na vsak način so kadili na Antillah, v Mehiki in Braziliji, toraj na vsem ozemlju stare majske kulture že v časih, ko se Evropi še sanjalo ni o tem omamili. Dejansko nas je z njim seznanil Kristof Kolumb, ki je, kakor znano, na svoji vožnji najprej pristal na Antillah. In kakor ima vsaka slaba reč hitre noge, tako se je tudi „pitje tobaka“ ali „žlevení megle“, kakor so se izražali o pušenju ogrobeni oblastniki in pridigargji, zelo hitro razširilo in globoko ukoreninilo po vsej Evropi in ostalih delih starega sveta. — Zaman so bili vsi opomini in grožnje — možakarji so s tobakom dobili nekaj, kar jim je postalo nekako dopolnilo njih samih in brez česar si sami sebe ne morejo več niti predstavljati. Francoski pisatelj Moliere imenuje v svoji komediji „Don Juan“ (1665) ka-

jenje „strast dostojnih ljudi“. Še več, Moliere je zaresil celo drzno primero: „Naj pravita Aristotel in modroslovje, kar hočeta — nič na svetu se ne da primerjati s tobakom... Kdor živi brez tobaka, ni vreden, da živi.“ — Tudi slavni skladatelj J. S. Bach je bil hud tobakar in je na čast tej dišeči rastlini spesnil in uglasbil slavospev. V njem izpoveduje, da se mu pri tobaku vsikdar porajajo lepe misli, zato zadovoljno in pobožno puši svojo čredo na kopnem in na vodi in doma...

Dočim pa sta bili pipa in cigara že davno vdomačeni, je cigareta znatno mlajšega izvora. Marsikje se je razširila šele v zadnji dobi — da, celo v Nemčiji je prišla v splošno uporabo šele za časa svetovne vojne. Po vsej priliki je bila cigareta v Evropi najprej v rabi pri Špancih — tako vsaj bi bilo soditi po neki opazki v spominih Casanove. A ugotovljeno je, da so jo poznali že tudi ameriški Indijanci.

S cigareto se je „tobačna pijanost“ šele prav začela in se izprevrila v splošno zlo, saj je znano, kako nenasitna je kadilska strast cigaretnih kadilcev in kako je ravno cigareta najbolj škodljiva. Strasten kadilec žlevi v nepretrgani verigi, prižiga cigareto na cigareti. O Napoleonu I. pripovedujejo, da je na dan bitke pri Solferinu pokadil 50 cigaret, s čimer bi se vsekakor postavil tudi med današnjimi tobakarji, prvi bi pa prav gotovo ne bil.

STAVKA POLJSKIH RUDARJEV

Katovice, Poljska, 22. febr. Da prisilijo premogarsko družbo, da jim izplača zastalo plačo, je 130 rudarjev zastavalo v rudniku Luisenglueck in niso hoteli priti iz rova, kjer se nahajajo že od torka zjutraj. Družba jim dolguje 25 tisoč zlotih (\$4,750).

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposiljali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO: Pueblo, Peter Collig, A. Sartis Walsenburg, M. J. Bazuk

INDIANA: Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS: Chicago, J. Bevil, J. Lukanech Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois) Joliet, Mary Bambich, Joseph Hrovat La Salle, J. Spelich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Joze Zelenc

KANSAS: Girard, Agnes Močnik Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN: Detroit, Frank Stular

MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouže Ely, Jos. J. Peschel Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vesel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA: Roundup, M. M. Panlan Washoe, L. Champa

NEBRASKA: Omaha, P. Broderick

NEW YORK: Gowanda, Karl Strniša Little Falls, Frank Masle

OHIO: Barberton, Frank Troha Cleveland, Anton Bobek, Chas. Maringer, Jacob Resnik, John Slapnik Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Wumse Warren, Mrs. F. Racher Youngstown, Anton Kileij

OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA: Ambidge, Frank Jakš Broughton, Anton Ipavec Claridge, Anton Jerina Conemaugh, J. Brezovec Export, Louis Supančič Farrel, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Johnstown, John Polants Krays, Ant. Tauselj Lezerna, Frank Balloch Manor, Frank Demshar Midway, John Zust Pittsburgh, J. Pogacar Presto, F. B. Demshar Steelton, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schiffer West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Frank Skok Sheboygan, Joseph Kakej

WYOMING: Rock Springs, Louis Tsuchar Diamondville, Jos. Rolich

Vsak zastopnik izda potrdilo za sveto, katero je prejel. Zastopnik reje kom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!!

KRIZEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina:

Jezero smrti; Moj romap ob Nilu; Kako sem v Mekko romel; Pri Samarih; Med Jezidi

Cena1.50

PO DIVJEM SUDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina:

Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema

Cena1.50

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina:

Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nasr

Cena1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina:

Kovač Šimen; Zaročja z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina:

Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju

Cena1.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina:

Boj z medvedom; Jama draguljev; Končeno —; Rih, in njegova poslednja pot

Cena1.50

WINE TOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina:

Prvičkrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-El, lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komanc in Apaci; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komancih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka

Cena3.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina:

Izseljenci; Yuma Setar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V tleh delih sveta; Izdajalec; Na lov; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dediči

Cena3.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SAMOSTANSKI LOVEC

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

ZGODOVINA ČLOVEŠKEGA RODU — STARA KOMAJ POL MINUTE

34
Wolfrat je že šel iz pisarne. Pred samostanom stoji tiho in pritiska pesti na čelo.

— Tudi to zastoj, tudi to! In nikdo drugi ni tega natvezil kot dekle! — Stegne desnico predse ter z zagrizenim smehom govori: — Treba ti je bilo tedaj da si norela! — Jezen pogled njegovih vročih oči išče daljne višine gora. — Toda počakaj, ti krt, samo še enkrat mi pridi v roke!

Počasi gre po smrtno desko svojega otroka. Ko pride do svoje hiše in hoče stopiti v vežo, zasliši od potoka priten žvižg. Tam stoji Eggebauer. Wolfrat se ozira na vse strani, nasloni desko ob steno ter gre k potoku.

— Ali si bil pri njem? — vpraša tiho Eggebauer. Wolfrat prikima.

— Govori vendar! — Iz kmetovega pogleda govori brezupen strah, ki ga je napolnjeval.

— Govoriti? Kaj je tukaj treba govoriti? Danes ni mogel še ničesar vedeti. Jaz sam sem govoril, kakor je bilo izgovorjeno. Samo trdno se drži, kadar enkrat pride do tebe vprašanje.

Eggebauer stisne dve pesti z zvinita palčema.

— Kako pa je kaj s tvojo ženo? — vpraša Wolfrat. — Ali si ji že dal? — Mislil je na križ kozorovega srca.

Eggebauer žalostno zmaje z glavo.

— Žena z vsako uro uganja slabše. Kar ima noge v hiši, človek in pes in mačka, vse požene žena skupaj, da mora človek znoreti. In kadar ima napad, tedaj pa pri njej ne more nikdo zdržati. In kar ne upam se ji dati! Ako žena ozdravi, ne bo držala gobca. In vse bi prišlo na dan!

Čudno se Wolfratu zategne obraz.

— Nazadnje ji niti ti ne maraš dati? Iz strahu, da bi ji moglo pomagati?

Kmet prikima.

— Da me ne prime izkušnjava, kadar me žena zopet muči do kosti, sem vso vražjo stvar škatilo zakopal za hišo.

Tedaj pa se Wolfrat glasno zasmje.

— Beži, ti norec, — godrnja Eggebauer, ker mu pri tem smeju ni bilo nič kaj prijetno pri sre. — Zdi se mi, da prihaja iz krčme, ne pa s pokopališča.

— Daj, Eggebauer, smeji se z menoj! Kajti sedaj se vse strinja. Moj otrok ne bi smel ničesar od tega imeti, kot pol šilinga za večno počivališče in za pol vinarja barve na deski, in tvoja žena naj bi ne imela ničesar od tega, in vsega tega ne bi bilo treba zaradi najemnine! Toda, Eggebauer, kaj ne, bo pač tako moralo biti! Zakaj? Po tem pa moreš dolgo povpraševati!

— Ne govori vendar kot norec! V moji glavi že izgleda kot v panju.

Tedaj pa se zasliši od hiše ostri glas Cence:

— Oče!

— Da, da, že pridem! — pravi Eggebauer ter se zopet obrne k Wolfratu. — Groza mi je, ko moram zopet v hišo. Rečem ti, Polzer, groza me je pred vsako uro. In kadar se prične eno, pride takoj drugo. Sit sem že žene, in sedaj že pričinja tudi dekle, obrne palce kvišku, kriči v enomer, ali pa vpije ter razbije vse, kar ji pride v roke, kot bi jo včeraj obsedla čarovnica. Rečem ti, Polzer, vsaka žival v mojem hlevu ima boljše kot jaz, gospodar. Stojim kot žolca, na kateri se vse trese, če se je kdo dotakne s prstom. Ne tekne mi noben grizljaj in nobena pičica. Tukaj pogled! — Eggebauer porine pest za usnjati pas. — Pogled! Med pasom in trebuhom bi že kmalu mogel voziti voz. Polzer! Polzer!

— Že mora biti res: roke proč od vsega, kar ni prav! Kaj imaš od tega? Nič, nič, nič — kot da ti prežene spanje in napenja slab želodec.

— Kaj ne? Ali si tudi ti že prišel na to?

In ko se Wolfrat smeje z bledimi ustnicami, se vane okroglemu Eggebauerju debele solze po napihnjem licu. Kmet si z rokavom obriše nos. — Kaj pa tvoje dekle, ali je že prišla domov?

— Ne vem!

— Kadar kaj izveš, kako je tam gori, mi pridi povedat.

Wolfrat prikima; nato se ločita.

Ko Wolfrat v svoji hliši stopi v sobo, mu Lipe vriskuje priskače naproti; deček je imel očetu povedati veliko novico: na sklednju delata dva majčkana tička gnezdo.

— Tako, tako? — pravi Wolfrat ter pogladi s svojo tresočo roko po glavi svojega otroka. — Da, Lipe potem pojdeš in glej ter dobro pazi na nje. Tudi ti si moreš enkrat napraviti gnezdo! — In otroka porine skozi vrata.

Komaj pa je deček izginil, tedaj se Zefa v postelji naglo dvigne. Ves strah njenega srca se trese v njenem glasu:

— Polzer! Ali te je že kdo kaj o tem vprašal?

Wolfrat zmaje z glavo.

— Še nikdo ne more o tem ničesar vedeti.

Kot bi mu bili zlomljeni vsi udje, sede na rob postelje. Oba se primeta za roke in si molče gledata v oči. Wolfratova glava zleze na prsi, Zefa pa tiho joka predse.

Čez nekaj časa vpraša Zefa:

— Kje pa leži?

— Pri zidu v kotlu!

In zopet čez nekaj časa:

Wolfrat prikima.

— Daj, pokaži mi jo!

— Zakaj? Pogledj. Zefa, kaj imaš od tega? Samo, da boš še bolj žalostna!

— Pa vendar bi jo rada videla! Saj tako nimam od nje ničesar več, kot desko.

Wolfrat gre in prinese desko.

— Kaj ne, lepo jo je napravil!

Zefa si obriše solze z oči, da bi boljše videla. Z obema rokama drži malo desko pred seboj; okoli roba je bil naslikan venec, ki je predstavljal cvetoče sneženke; v sredini stoji modro in rdeče ime — in pod njim črna križ. S pekočimi očmi gleda Zefa znamenja, katerih ni znala brati, o katerih je samo vedela, kaj naj pomenijo.

(Dalje prihodnjic.)

2 milijardi, ki obljudejo zemljo, se nam vidi ogromno število in kaj radi pretiravamo njegov pomen. Zato je vredno, da si ti število ogledamo z različnih strani malo boljše in pokažemo njegovo pravo, tako rekoč materialno vrednost v premeri s kakšnimi drugimi vsetovnimi vrednostmi.

Na daljici 1 milje ima dovolj prostora vrsta 12,000 ljudi, na kvadratno miljo bi torej lahko postavili 147 milijonov oseb in vse človeštvo na površino kakšnih 13 in pol kv. milj! Že dostikrat je bilo zapisano, da bi človeštvo udobno stalo na površini Bodenskega jezera in kaj je to jezero proti površini Evrope, ki je sama neznatna proti površini vse zemlje?

Naša materialna brezposelnost nam postane še očitnejša, če si zamislimo človeštvo zbrano v prostoru in ne na ploski površini. Kako velik zabor bi potrebovali, da bi spravili vanj vse, kar po dveh nogah hodi in se imenuje človek? Ta zabor bi moral biti preogromen! Niti od daleč! Na vse tri razsežnosti bi meril komaj po 1 km ali približno trikratno višino Eiffelovega stolpa.

Napravimo preprost račun: V kubičnem kilometru je milijarda kubičnih metrov. V prostoru dveh, drug nad drugega postavljenih kubičnih metrov se lahko udobno postavi četverica ljudi, tudi če so zelo obilni in merijo po 2 m v višino. Z drugimi besedami pomeni, da bi v našem zaboju imeli 500 milijonov takšnih prostorov po 2 kub. m oziroma po 4 ljudi in v zaboju bi stalo 2000 milijonov individui — vse človeštvo na zemlji. Vrzimo ta kubični kilometer človeštva v Bodensko jezero (kar bi ne bila tako slaba ideja) in se bo njegova gladina dvignila komaj za nekoliko — centimetrov. Tako ničev je prostor, ki ga izpolnjujemo ljudje...

A tudi, kar se teže tiče, nimamo nobenega povoda, da bi se kaj posebno postavljali. Vzemimo, da je povprečna človekova teža 60 kg, naša skupna teža znaša torej 120 milijard kilogramov. Je to dosti? Če bi primerjali to težo s težo premočnine, ki je vendar manj nega, ničev prašek v vesoljnem prostoru, bi dobili, da znaša komaj 60 bilijonski del

njene teže. To je dosti, dosti manj nego teža lesnika na največjem prekomorniku ali naselbina bakterij na meloni...

Tako smo izmerili in prehtali, pa smo se našli prelahke. Morda imamo kaj več upanja v našo vrednost, če se pogledamo s časovnega zrišča? Naša zgodovina traja kvečjemu kakšen milijon let, zemlja pa je dobila svojo skorjo pred kakšnimi 2000 milijoni let.

Predstavljajmo si, da je teh 2000 milijonov let toliko kakor 24 ur, en sam dan. V tem dnevu izpolnjuje celotna zgodovina človeškega rodu komaj pol minute. Tako ničevi smo tudi s te strani.

PRIMERI NENADNE OSIVELosti

Morda smo bolj učeni od naših prednikov, ki so pa znali bolj opazovati. Tako so pripisovali nekatere etioloskopske pojave vzrokom, ki so se nam zdeli dolgo bizarni, če ne celo malo smešni. Zdad pa vemo, da so imeli prav. Pljučnico povzroči seveda pneumokok, enako pa je res, da mraz deloma pospešuje virulentnost bakterij, deloma pa zmanjšuje lovekovo odpornost. Često prihaja v poštev tudi duševno razburjenje, ki lahko povzroči celo smrt. Večkrat čitamo ali slišimo, da je človek radi silnega razburjenja osivel ali izgubil lase. Mnogi tega ne verjamejo, pa so na napačni poti.

Če bi ne bilo drugih dokazov, razen starih legend in kronik, bi lahko ostali skeptični. Nekatere izmed njih so pa tako lepe! Vzemimo tisto o mlademu nemškemu menihu, ki je živel tako vzorno, da so ga hoteli imeti njegovi bratje za škofa, čeprav je bil še zelo mlad. Toda za to je bilo potrebno papežovo dovoljenje. Mlad menih se je napotil v Rim, kjer ga je sprejel papež, ki je pa menil, da je vendarle premlad za škofa. Mladenica je papežev odgovor tako razburila, da je osivel. Papež je pa videl v tem božjo voljo in vdal se je. To je seveda samo le genda. V moderni dobi pa našletimo na mnoge primere, ki se v bistvu od starih legend

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovenski
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET

ne razlikujejo. Nekatere so zabeležili opazovalci, ki ne veljajo niti za lahkoverne, niti za naivne. Naj omenimo samo Aliberta in Bichata. Primer, ki ga je zabeležil prvi, je zanimiv zato, ker je osivela človeku najprej polovica brade, potem druga polovica glave, končno pa še šop kocin na lopatici.

Svetovna vojna nam pa nudi mnogo primerov, ko so ljudje nenadoma osiveli ali izgubili lase. To se je zgodilo mnogim vojakom, ki so jih granate zasule, pa so jih pozneje odkopali ali ki so jih vodili na morišče, pa jim je bilo v zadnjem hipu poklonjeno življenje. Ta pojav so opazovali tudi pri Thomasu Mooreu ali Mariji Antoinetti.

Dr. Probst pripoveduje o nekem francoskem profesorju, ki je bil obsojen v Rusiji na smrt, pa ji je v zadnjem hipu po čudežnem naključju ušel in je v teh kratkih trenutkih popolnoma osivel.

Dr. Beckers pripoveduje, da je kapitan ladje "Carpathia" ki je pa katastrofi "Titanica" prva priplula na kraj nesreče, z grozo opazil, da ima večina iz morja potegnjenih mrličev sive lase. Tudi otroci niso bili izvzeti. So tudi primeri, ko človek nenadoma osivi v priroči drugih ljudi. Domači vojak indijske vlade je prišel leta 1859 pred vojno sodišče. Čim je zvedel, da je obsojen na smrt, se je začel silno tresti po vsem telesu, iz obraza mu je odsevala nepopisna groza in njegovi črni lasje so v pičli pol uri osiveli.

Dr. Pfaffner, ki se sklicuje na pričevanje Teofila Gautiera, pripoveduje, kako je Edmond de Goncourt na dan pogreba svojega brata in sotrudnika Julija nenadoma osivel. Dr. Bouquet je pa videl talisman ponesrečenega parnika

"Gladys" črno mačko, ki je bila dobila čisto belo dlako. Nenadna osivelost pa ni vedno trajna. Sollier je predaval v montpelliškem zdravniškem društvu o vojaku, ki ga je bilo zasulo, pa so ga rešili. Takoj po rešitvi je kazal vrsto znakov silnega živčnega pretresa, poleg tega pa je imel na glavi šope sivih las. Čez nekaj časa so pa izginili i nervozni znaki i sivi lasje, ki so zopet potemneli. Pač pa niso dobili prvotne brve brki, ki so mu tudi osiveli, temveč so izpadli. Tu prihajamo do fenomena izgube las po silnem razburjenju. Po dr. Bouquetu je to edini primer te vrste, ki je bil kdaj zabeležen. Pač pa poznamo mnogo primerov, ko človek izgubi lase samo deloma. Belgijski učenjak Bernard je priredil o tem pojavu zanimivo anketo. Tako pripoveduje o mlademu mlinarjevem sinčku, ki je bil ostal sam v mlinu, pa je naenkrat prišlo več mož in začeli so odnašati vreče moke. Bili so domači, toda deček jih je imel za tatove in se jih je zelo ustrašil. Čez nekaj dni so mu začeli lasje v šopih izpadati. Nekemu drugemu dečku se je pa pripetilo nekaj mnogo hujšega. Vpričo njega so ubili očeta. Čez nekaj dni so mu lasje na polovici glave izpadli, druga polovica je pa ostala nedotaknjena.

Površne posledice razburjenja pa ne zadevajo vedno las, temveč tudi kožo. Zdi se, da sta strah in groza včasih vzrok nekakšne furunkuloze. Kako pojasniti te pojave? Zdravniška kapaciteta 16. stoletja Lemnius je menil, da poganja velik strah kri v notranjost telesa. Zato fungirajo organi samo nepopolno. Del telesa toplota se s tem izgubi, izgubljajo se pa tudi izpod kože prihajajoče pare, čijih funkcije je hraniti lase približno tako, kakor se hranijo rastline z zemeljskimi sokli. Lasje ne dobivajo več hrane, zato začno izpadati.

Lebar opozarja na Meunikova, ki je učil, da je osivelost delo tako zvanih pigmento-zročil celic, s katerimi se pigment — naravno barvilo las in dlake, — počasi pokrije in ki ga požro. Ta razlaga se pa naša na fiziološko normalno osivelost zaradi starosti. V primerih, o katerih govorimo, bi morali domnevati nenaden in silen napad teh celic in za njegov vzrok živčno razdraženost. Laumonier, ki je proučeval posledice stalnega razburjenja z živčnem sistemom, pripisuje nenadno osivelost razdraženju velikega simpatičnega živca, zlasti njegove cervikalne partije.

27. februarja:	Manhattan v Havre Rex v Genoa
1. marca:	Majestic v Cherbourg
6. marca:	Albert Ballin v Hamburg President Harding v Havre
8. marca:	Berengaria v Cherbourg Bremen v Bremen Westerland v Havre
9. marca:	Paris v Havre Roma v Genoa
13. marca:	Deutschland v Hamburg Washington v Havre
15. marca:	Olympic v Cherbourg
16. marca:	Champlain v Havre Conte di Savoia v Genoa
20. marca:	Hamburg v Hamburg Vednam v Boulogne Pres. Roosevelt v Havre
22. marca:	Manhattan v Havre Majestic v Cherbourg
23. marca:	Ille de France v Havre
27. marca:	New York v Hamburg Saturnia v Trst Manhattan v Havre
29. marca:	Berengaria v Cherbourg Bremen v Bremen
30. marca:	Paris v Havre Stuttgart v Hamburg Rex v Genoa
5. aprila:	Olympic v Cherbourg Europa v Bremen
6. aprila:	Champlain v Havre
10. aprila:	Washington v Havre
12. aprila:	Majestic v Cherbourg
13. aprila:	Ille de France v Havre Conte di Savoia v Genoa
19. aprila:	Berengaria v Cherbourg Bremen v Bremen
20. aprila:	Roma v Trst Paris v Havre
24. aprila:	Manhattan v Havre
26. aprila:	Europa v Bremen Aquitania v Cherbourg
27. aprila:	Lafayette v Havre Rex v Genoa
3. maja:	Majestic v Cherbourg
4. maja:	Champlain v Havre
6. maja:	Washington v Havre Berengaria v Cherbourg
10. maja:	Bremen v Bremen
11. maja:	Paris v Havre Conte di Savoia v Genoa
15. maja:	Aquitania v Cherbourg
17. maja:	Europa v Bremen Saturnia v Trst
18. maja:	Ille de France v Havre
22. maja:	Majestic v Cherbourg Manhattan v Havre
25. maja:	Champlain v Havre Rex v Genoa
28. maja:	Bremen v Bremen
29. maja:	Berengaria v Cherbourg

SLOVENSKO-AMERIKANSKI
KOLEBAR
ZA LETO 1935
160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA
50 CENTOV
Naročite ga danes.
Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York, N. Y.

Bremen Europa
7 dni do JUGOSLAVIJE
NA GORNJIH BRZO PARNIKIH
Ekspresni vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven
zajamiti udobno potovanje do LJUBLJANE
Ali potujete s priljubljenimi ekspresnimi parniki:
COLUMBUS
DEUTSCHLAND - HAMBURG
NEW YORK - ALBERT BALLIN
Tudi redna odplutja z dobro znanimi kabinskimi parniki
Izbrane železniške zveze od Cherbourga, Bremena ali Hamburga
Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali
HAMBURG-AMERICAN LINE - NORTH GERMAN LLOYD
57 BROADWAY, NEW YORK

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PRITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE